

Chép Mấy Câu Cầm Chơi

Sáng nay không bình minh, mặt trời đi đâu vắng? Mừng chớ ngày chưa nắng / muốn ôm ai mà hôn...

Mùa Hè...thấy buồn buồn. Gió nhẹ và man mát. Chim thót thừa tiếng hót. Hoa thót thừa nụ cười.

Chép mấy câu, cầm chơi...rồi sẽ thêm cho đẹp / tưởng như ai khép nép / là chính mình bất tài!

Khi mình nói tới ai, là không hai, chỉ một! Nên đành đem thơ nhốt / trong khung Ngũ Tuyệt, nhìn...

Dĩ nhiên mình làm thình! Thơ đâu cần có chữ? Sống đời không văn tự / cũng sống được, có sao?

Nhiều ý tưởng dạt dào / nắm bắt nào có dễ? Một câu viết như thế...ờ thì cũng câu thơ!

Sáng hôm nay vẫn vợ, tôi vẫn độc thoại. Không nghe ai tiếng nói, tôi nói "nhớ em thôi!".

Tôi tưởng tượng nụ cười / em đang là hoa nở. Màu hoa tím tím nhớ / lát bung như áo dài...

Thiết tha như vậy hoài! Quê Hương tôi ơi hỡi...Những mai chiều gió thổi / tà áo dài nữ sinh!

Tôi nhớ hành lang xanh / ba dãy khu trường Nữ / học trò như hoa nhĩ / gió thơm lùa hành lang...

Trần Vấn Lệ